

formation of communicative competence of future teachers of foreign languages with the use of modern information and communication technologies, and to implement their own reflection of these processes. The identified and described components of communicative competence are correlated with the list of professional competencies of the specified specialist. We see the prospects for further research in the development and implementation in the practice of higher education institutions of the model of formation of communicative competence of future teachers of foreign languages.

Key words: *communicative competence, structure, components, future foreign language teachers, communicative competence of future foreign language teachers.*

УДК 378.011.3:62-051-047.22-025.13

Тетяна Горохівська

Національний університет «Львівська політехніка»

ORCID ID 0000-0001-5997-4676

DOI 10.24139/2312-5993/2020.05-06/037-048

МОДЕЛЬ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧІВ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН ТЕХНІЧНИХ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

У статті представлено теоретичне обґрунтування змісту структурно-функціональної моделі розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін технічних закладів вищої освіти. Використання методу моделювання педагогічних процесів дозволило визначити й охарактеризувати складові програмно-цільового, теоретико-методологічного, діяльнісно-технологічного, контрольного-результативного компонентів (блоків) моделі. Зроблено висновок про те, що запропонована модель є динамічною системою, слугує інструментом зворотного зв'язку, спрямованого на неперервний розвиток досліджуваної компетентності. Перспективи подальших наукових розвідок полягають в експериментальній перевірці ефективності розробленої моделі в умовах післядипломної педагогічної освіти.

Ключові слова: *професійно-педагогічна компетентність, викладач, технічний заклад вищої освіти, модель, методологічні підходи, принципи, функції, педагогічні умови, професійний розвиток.*

Постановка проблеми. У сучасних умовах реформування вищої вітчизняної освіти неперервний розвиток професійно-педагогічної компетентності викладачів технічних ЗВО потребує переосмислення цілей, змісту та організації цього процесу в системі післядипломної педагогічної освіти. Реалізація цієї проблеми передбачає обґрунтування методологічних підходів до організації процесу розвитку професійно-педагогічної компетентності, основних компонентів, спрямованих на підвищення професійно-педагогічного рівня викладачів фахових дисциплін, визначення педагогічних умов, етапів та рівнів розвитку досліджуваної компетентності.

На нашу думку, важливим шляхом успішної реалізації цього процесу є педагогічне моделювання розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін технічних закладів вищої освіти в системі післядипломної педагогічної освіти.

Аналіз актуальних досліджень доводить глибоку увагу вітчизняних дослідників до напрямів професійної підготовки педагогів вищої школи, теоретичних та методичних засад неперервного вдосконалення, самовдосконалення й саморозвитку науково-педагогічних працівників (В. Андрущенко, В. Бондарь, О. Дубасенюк, І. Зязюн, Н. Селіверстова, С. Сисоєва, М. Ярмаченко та ін.). Зокрема, проблему формування різноманітних аспектів професійної компетентності педагогів відображено в наукових працях О. Бондаревської, Н. Добровольської, М. Левківського, Н. Ничкало, В. Шадрикова та ін.; питання вдосконалення професійно-педагогічної діяльності викладачів висвітлено в дослідженнях Г. Гривусевич, В. Жукліної, О. Коваленко, М. Михнюк, Л. Сушенцевої, Л. Шевчук та ін. Водночас актуальними для нашого дослідження є публікації, пов'язані з розкриттям проблеми розуміння сутності та змісту професійно-педагогічної компетентності (Н. Брюханова, Т. Данилова, В. Демиденко, І. Драч, О. Жирун, І. Каньковський, Л. Мартинюк, Л. Хомич та ін.). Також предметом дискусій авторів стали питання наукових підходів до розуміння проблеми розвитку професійно-педагогічної компетентності, визначення педагогічних умов, які б уможлилювали продуктивність такого розвитку для викладачів вищої школи (О. Агаркова, С. Демченко, В. Кудзоєва, В. Семенова та ін.).

Однак, незважаючи на безперечну зацікавленість дослідників у всебічному розвитку педагогів вищої школи, а також роботи, присвячені вивченню специфіки формування професійно-педагогічної компетентності науково-педагогічних працівників ЗВО в умовах реформування, здійснений аналіз педагогічної літератури дозволяє констатувати, що в сучасних наукових дослідженнях додаткової уваги потребує питання, пов'язане з обґрунтуванням структури і змісту моделі розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін технічних закладів вищої освіти.

Мета статті – обґрунтування структури і змісту структурно-функціональної моделі розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін технічних закладів вищої освіти.

Методи дослідження. Дане дослідження потребувало використання теоретичного аналізу психолого-педагогічної літератури, вивчення й узагальнення педагогічного досвіду, застосування методу моделювання педагогічних процесів, як одного з методів пізнання

педагогічної дійсності, перетворення явищ у будь-якій сфері діяльності. При цьому моделювання педагогічних процесів визначається «досить ефективним методом визначення логічної структури дидактичної системи, основних напрямів, технологій та складових елементів підготовки в закладі вищої освіти» (Креденець, 2015, с. 188). Це дозволило визначити програмно-цільовий, теоретико-методологічний, діяльнісно-технологічний, контрольно-результативний компоненти структурно-функціональної моделі, а також обґрунтувати їхнє змістове наповнення. Разом із тим використовувалися такі загальнонаукові методологічні принципи: об'єктивності, системності, термінологічний принцип (уточнення змісту понять, установлення понятійного взаємозв'язку).

Виклад основного матеріалу. Процес розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін технічних закладів вищої освіти здійснюється в умовах післядипломної педагогічної освіти. На нашу думку, реалізація цього процесу відбувається шляхом педагогічного моделювання, центральним елементом якого є модель.

У педагогічній науці модель розглядається як «знакова система, за допомогою якої можна відтворити дидактичний процес як предмет дослідження, показати в цілісності його структуру, функціонування і зберегти цю цілісність на всіх етапах дослідження» (Ягупов, 2003, с. 31). Створення моделей відбувається у процесі моделювання, що являє собою один із методів пізнання під час дослідження перетворення явищ у будь-якій сфері діяльності. Так, у педагогічних дослідженнях представлені різноманітні освітні моделі: описові, що характеризують завдання, структуру, основні елементи педагогічної практики; функціональні, що відображають освіту та її розвиток як систему зв'язків із соціальним середовищем; прогностичні, що забезпечують теоретичну аргументацію стану освітньої практики (Онушкін, 1995, с. 88).

Розроблена нами модель розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін технічних закладів вищої освіти (рис. 1) є структурно-функціональною й об'єднує програмно-цільовий, теоретико-методологічний, діяльнісно-технологічний, контрольно-результативний компоненти (блоки). При цьому підкреслимо, що означений поділ на компоненти (блоки) є доволі умовним, оскільки запропоновані елементи взаємопов'язані, взаємозумовлені й об'єднані в цілісний процес розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін. Звернемося до характеристики компонентів (блоків) запропонованої структурно-функціональної моделі.

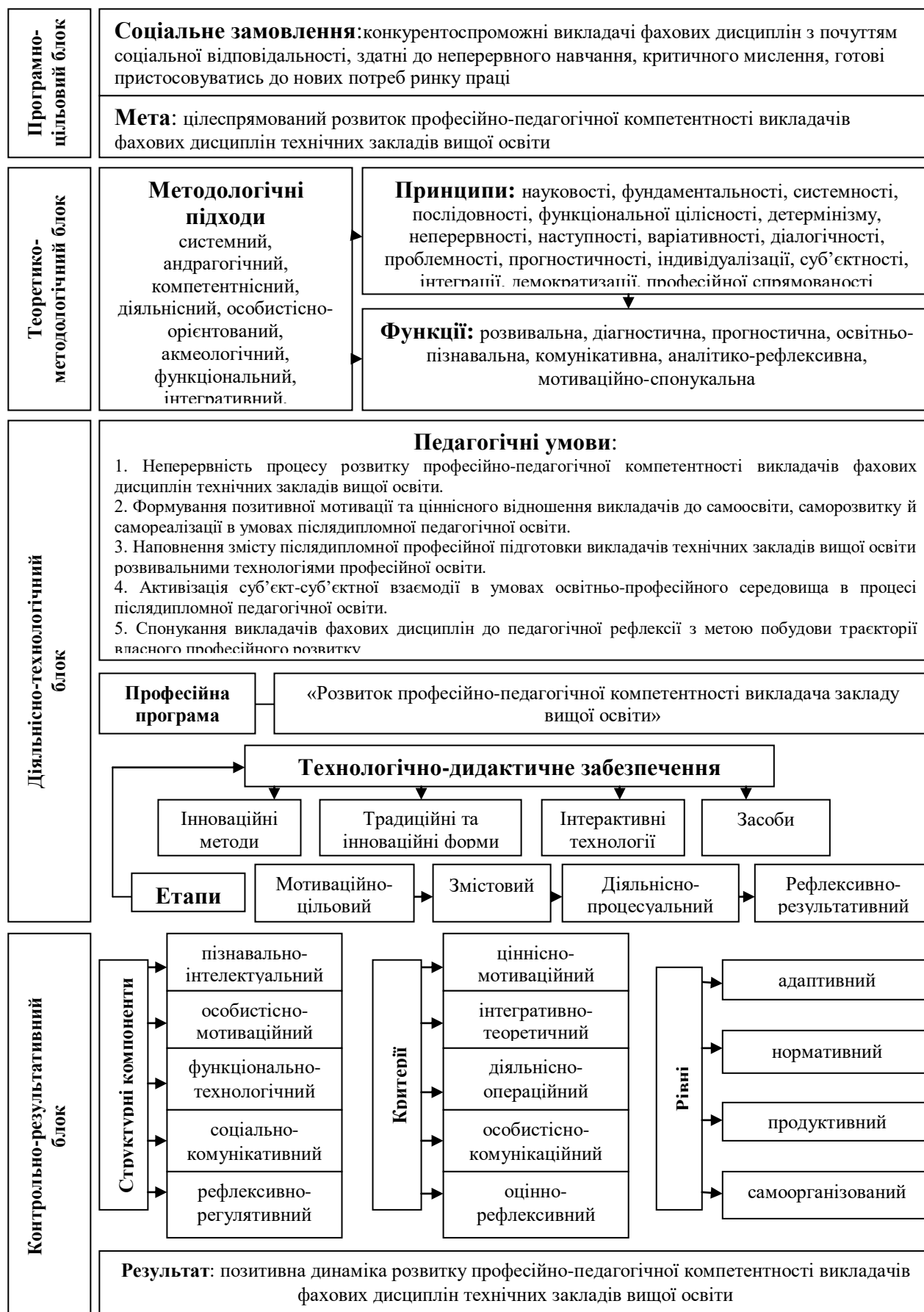

Рис. 1. Структурно-функціональна модель розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін технічних закладів вищої освіти

Програмно-цільовий блок складається з мети і завдань розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін технічних закладів вищої освіти. Метою визначається цілеспрямований розвиток професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін технічних закладів вищої освіти, що відповідає, з одного боку, суспільному замовленню держави до науково-педагогічних працівників, а з іншого – їхнім особистісним потребам, орієнтованим на розвиток професійно-педагогічної компетентності. Мета конкретизується завданнями, розв'язання яких забезпечує продуктивність реалізації визначеної мети, як-от: формування відповідного характеру установок на розвиток професійно-педагогічної компетентності; вирішення задач розвитку професійних якостей викладачів; розширення й поглиблення професійно-педагогічних знань щодо розвитку професійно-педагогічної компетентності; удосконалення вмінь і навичок шляхом набуття досвіду; надання можливості для самореалізації і самовдосконалення тощо.

Теоретико-методологічний блок охоплює методологічні підходи, принципи та функції, що виступають підґрунтям розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін технічних закладів вищої освіти. У нашому дослідженні процес розвитку професійно-педагогічної компетентності ґрунтується на кількох взаємопов'язаних методологічних підходах, серед яких виокремлюємо: системний, андрагогічний, компетентнісний, діяльнісний, особистісно-орієнтований, акмеологічний, функціональний, інтегративний, інноваційний, креативний.

Зокрема, системний підхід забезпечує дослідження професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін як складне, інтегративне утворення, до єдиного конструкту якого входять взаємозалежні та взаємопов'язані компоненти. Андрагогічний – дозволяє розглядати розвиток досліджуваної якості з урахуванням закономірностей природного розвитку дорослого учня, їх відмінних ознак, потреби в набутті сенсу післядипломної освіти й самоосвіти. Компетентнісний підхід розглядається в аспекті підсилення практичної орієнтованості процесу розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін в умовах післядипломної педагогічної освіти. Діяльнісний підхід забезпечує здійснення процесу розвитку професійно-педагогічної компетентності з позиції викладача – активного суб'єкта пізнання. Особистісно-орієнтований підхід забезпечує спрямованість на особистість кожного викладача. Акмеологічний – передбачає розуміння процесу розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін як особистостей, які

спрямовані на найвищі досягнення у професії. Функціональний підхід забезпечує супровід на всіх етапах розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін через визначення практичних шляхів, механізмів і функцій удосконалення професійного розвитку. Інтегративний підхід розглядається в площині створення цілісного змісту навчального процесу, спрямованого на розвиток професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін на основі міждисциплінарних зв'язків. Інноваційний підхід передбачає таку організацію навчального процесу, за якої відбувається збагачення інноваційного поля розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів новими способами організації занять, інноваційними педагогічними технологіями, ефективним досвідом викладацької діяльності. Креативний підхід дозволяє організувати процес розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін з опорою на реалізацію творчого потенціалу у професійно-педагогічній діяльності.

Розвиток професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін технічних закладів вищої освіти ґрунтується на принципах, які визначають стратегію їхньої професійно-педагогічної діяльності, а саме: науковості й фундаментальності, системності та послідовності, функціональної цілісності і детермінізму, неперервності та наступності, варіативності й діалогічності, проблемності та прогностичності, індивідуалізації і суб'єктності, інтеграції й демократизації, професійної спрямованості.

Нагадаємо, що всі моделі, як матеріальні, так і ідеальні, можуть бути створені внаслідок глибокого розуміння функцій і властивостей, які вони моделюють (Гончаренко, 2008, с. 120). Так, до функцій моделі професійної компетентності викладача в системі підвищення кваліфікації В. Введенський відносить комунікативну, інформаційну, регулятивну, інтелектуально-педагогічну компетентності, останню з яких визначаючи базовою (Введенський, 2003, с. 53). Вивчення та аналіз наукової літератури дозволи нам з'ясувати, що обов'язковою умовою ефективного функціонування моделі розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів виступає реалізація її системоутворювальних функцій: розвивальної, діагностичної, прогностичної, освітньо-пізнавальної, комунікативної, аналітико-рефлексивної, мотиваційно-спонукальної.

Розвивальна функція передбачає формування здатності у викладача активно і компетентно брати участь у перетворенні професійної дійсності, спрямованої на усвідомлення й перетворення себе у професійно-педагогічній дійсності. Діагностична функція визначає схильності і здібності викладачів,

рівень їхньої підготовленості та індивідуально-психологічні особливості, рівень умінь і навичок професійно-педагогічної діяльності. Функція мотиваційно-спонукальна пов'язана з розвитком зрілих форм мотивів, цінностей, думок, усієї спрямованості особистості викладача, самоствердженням у професійно-педагогічній діяльності, реалізацією творчого потенціалу. Прогностична функція спрямована на розкриття творчого потенціалу викладачів і передбачає практичний аналіз педагогом досвіду власної професійно-педагогічної діяльності. Комунікативна – забезпечує взаємодію викладача з іншими учасниками навчального процесу післядипломної педагогічної підготовки, спрямованого на створення сприятливої соціально-психологічної атмосфери взаєморозуміння і узгодженості дій, вчинків, поведінки. Освітньо-пізнавальна функція спрямована на задоволення професійних, інтелектуальних, інформаційних потреб особистості й полягає у свідомому оволодінні викладачами системою знань, умінь і навичок. Аналітико-рефлексивна функція полягає в тому, що система розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін спрямована на організацію такої розумової діяльності, що передбачає звернення мислення педагога на усвідомлення обставин власної професійно-педагогічної діяльності, її результатів.

Діяльнісно-технологічний блок містить педагогічні умови, професійну програму, традиційні та інноваційні форми навчання, педагогічні технології, інноваційні методи навчання, засоби, етапи технології розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін технічних закладів вищої освіти.

У результаті аналізу психолого-педагогічної літератури і досвіду організації курсів підвищення кваліфікації для викладачів технічних закладів вищої освіти нами були визначені педагогічні умови, а саме: неперервність процесу розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін технічних закладів вищої освіти; формування позитивної мотивації та ціннісного відношення викладачів до самоосвіти, саморозвитку й самореалізації в умовах післядипломної педагогічної освіти; наповнення змісту післядипломної професійної підготовки викладачів технічних закладів вищої освіти розвивальними технологіями професійної освіти; активізація суб'єкт-суб'єктної взаємодії в умовах освітньо-професійного середовища в процесі післядипломної педагогічної освіти; спонукання викладачів фахових дисциплін до педагогічної рефлексії з метою побудови траєкторії власного професійного розвитку.

Водночас розробка й упровадження концепції розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін технічних закладів вищої освіти передбачають поетапну реалізацію структурно-функціональної моделі. Зокрема, нами визначаються чотири послідовних етапи технології розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін технічних закладів вищої освіти – мотиваційно-цільовий, змістовий, діяльнісно-процесуальний, рефлексивно-результативний.

Мотиваційно-цільовий етап передбачає розвиток у викладачів фахових дисциплін технічних закладів вищої освіти ціннісного усвідомлення необхідності розвитку професійно-педагогічної компетентності.

Змістовий етап спрямований на підвищення рівня професійно-спрямованих педагогічних знань, відомостей про професійно-педагогічну компетентність шляхом активної інтегративно-теоретичної підготовки. Цей етап передбачає розробку такого змісту навчання, яке буде основою розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін. У цьому контексті змістовим компонентом моделі розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін технічних закладів вищої освіти, а також засобом його методичного супроводу в умовах післядипломної педагогічної освіти стала професійна програма підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників «Розвиток професійно-педагогічної компетентності викладача закладу вищої освіти».

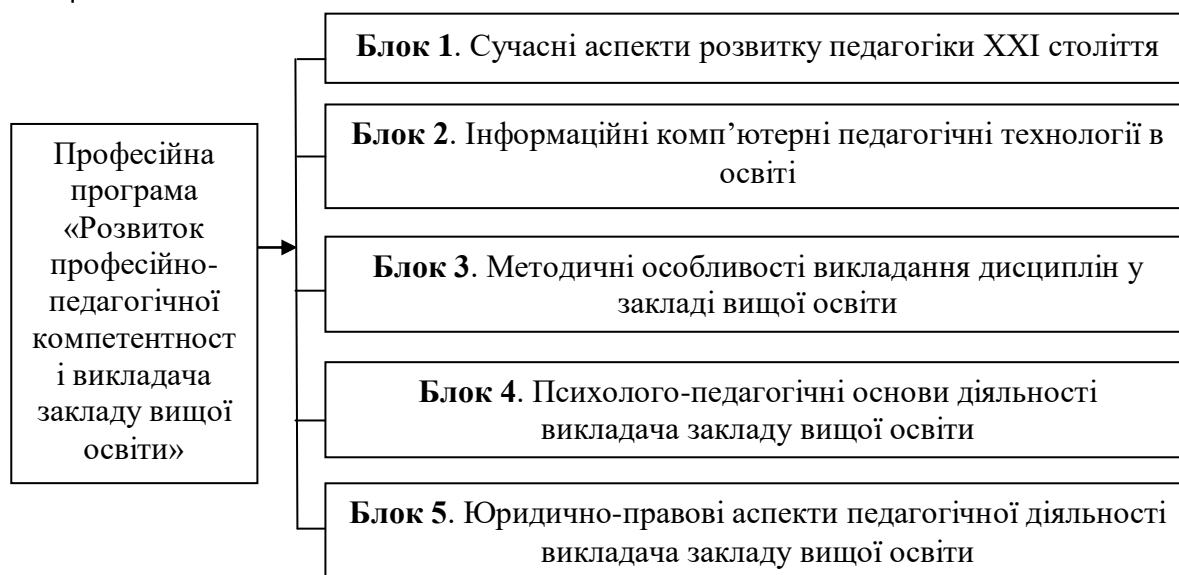

Рис. 2. Структура професійної програми підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників

Зміст програми спрямований на розвиток професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін із формування інноваційного

освітнього простору в технічному закладі вищої освіти, яке б відповідало актуальним тенденціям розвитку професійної освіти і вимогам до якості професійно-педагогічної підготовки науково-педагогічних працівників.

Діяльнісно-процесуальний етап характеризується спрямованістю на розвиток у викладачів фахових дисциплін практичних умінь, навичок для становлення професійно-педагогічної компетентності; розвиток особистісно-професійних якостей, важливих для професійно-педагогічної компетентності і професійно-педагогічної діяльності загалом.

Процес розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін технічних закладів вищої освіти відбувається безпосередньо в освітньому процесі курсів підвищення кваліфікації технічного закладу вищої освіти під час проведення аудиторних занять, науково-дослідницької діяльності викладачів. Необхідно підкреслити, що під час проектування діяльнісно-процесуального етапу враховувалося, що він передбачає дії, пов'язані з установленням педагогічно доцільних взаємовідносин між викладачами-лекторами і викладачами-слухачами, а також між слухачами під час вирішення навчальних задач. Завдяки цьому створюється освітньо-комунікаційний простір, у якому здійснюється спільна діяльність і міжособистісне спілкування, розвиваються емоційно-психологічні та ділові відносини, формуються ціннісні орієнтації, відбувається самореалізація й самоутвердження особистості викладача-слухача.

Ураховуючи це, до основних ознак ефективності діяльнісно-процесуального етапу можна віднести:

- залучення викладача і слухачів до професійної і загальнолюдської культури;
- спрямованість на професійний розвиток;
- орієнтацію на спільну діяльність, співробітництво і співтворчість.

Рефлексивно-результативний етап забезпечує розвиток спрямованості викладачів фахових дисциплін на самооцінку, самоаналіз власного професійного розвитку, практичне закріплення способів дій педагогічної рефлексії; розвиток у них здатності регулювати власний розвиток професійно-педагогічної компетентності, прогнозувати напрями подальшого професійного вдосконалення.

Слід зазначити, що сучасна гуманістична парадигма вищої освіти вимагає від викладачів фахових дисциплін не тільки реалізації творчого потенціалу, але й здійснення рефлексивних процесів самопізнання. Зокрема, дослідники акцентують увагу на тому, що педагогічна рефлексія допомагає сформувати отримані результати й визначити мету власної

професійно-педагогічної діяльності, надає можливість усвідомити свою індивідуальність та унікальність, здійснити аналіз і дослідження вже виконаної діяльності з метою фіксації досягнутих результатів, планування процесу подальшого професійного вдосконалення (Хуторський, 2001). Тому педагогічна рефлексія, як процес самоаналізу й самопізнання, забезпечує формування у викладачів фахових дисциплін технічних закладів вищої освіти вмінь правильної оцінки власних досягнень і потреб у процесі розвитку професійно-педагогічної компетентності.

Контрольно-результативний блок структурно-функціональної моделі поєднує компонентну структуру розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін, критерії та рівні розвитку досліджуваної якості, кінцевий результат. До компонентної структури професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін технічних закладів вищої освіти відносимо пізнавально-інтелектуальний, особистісно-мотиваційний, функціонально-технологічний, соціально-комунікативний та рефлексивно-регулятивний компоненти. Критерії розвитку досліджуваної компетентності викладачів фахових дисциплін представлені ціннісно-мотиваційним, інтегративно-теоретичним, діяльнісно-операційним, особистісно-комунікаційним та оцінно-рефлексивним критеріями. Рівнями розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін технічних закладів вищої освіти нами визначено адаптивний, нормативний, продуктивний, самоорганізований. Передбачуваним результатом реалізації структурно-функціональної моделі є позитивна динаміка розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін технічних закладів вищої освіти.

Висновки. Таким чином, здійснене обґрунтування структури і змісту структурно-функціональної моделі розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін технічних закладів вищої освіти дозволяє стверджувати, що запропонована модель є динамічною системою і слугує інструментом зворотного зв'язку, спрямованого на неперервний розвиток професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін технічних закладів вищої освіти в умовах післядипломної педагогічної освіти.

Перспективи подальших наукових розвідок полягають в експериментальній перевірці ефективності розробленої структурно-функціональної моделі розвитку професійно-педагогічної компетентності викладачів фахових дисциплін технічних закладів вищої освіти в умовах післядипломної педагогічної освіти.

ЛІТЕРАТУРА

- Введенский, В. Н. (2003). Моделирование профессиональной компетентности педагога. *Педагогика*, 10, 51-55 (Vvedenskii, V. N. (2003). Modeling professional competence of a teacher. *Pedagogy*, 10, 51-55).
- Гончаренко, С. У. (2008). *Педагогічні дослідження: Методологічні поради молодим науковцям*. Київ-Вінниця: ДОВ «Вінниця» (Honcharenko, S. U. (2008). *Pedagogical research: Methodological advice for young scientists*. Kyiv-Vinnytsia: DOV Vinnytsia).
- Креденець, Н. Д. (2015). *Формування професійної компетентності молодших спеціалістів легкої промисловості: теоретичні та методичні засади: монографія*. Кривий Ріг: Вид. Р.А. Козлов (Kredenets, N. D. (2015). *Formation of professional competence of junior specialists of light industry: theoretical and methodological bases*. Kryvyi Rih: Publisher R.A. Kozlov).
- Онушкин, В. Г., Огарев, Е. И. (1995). *Образование взрослых: междисциплинарный словарь*. СПб.; Воронеж: ИОВ РАО (Onushkin, V. N. & Oharev, E. I. (1995). *Adult education: an interdisciplinary vocabulary*. Voronezh; Saint Petersburg: IOV RAO).
- Хуторской, А. В. (2001). *Современная дидактика: учебник для вузов*. СПб.: Питер. (Khutorskoi, A. V. (2001). *Modern didactics: textbook for universities*. Saint Petersburg: Piter).
- Ягупов, В. (2003). Моделювання навчального процесу як педагогічна проблема. *Неперервна професійна освіта: теорія і практика: науково-методичний журнал*, 1, 28-37 (Yagupov, V. (2003). Modeling of the educational process as a pedagogical problem. *Continuing professional education: theory and practice: scientific and methodical journal*, 1, 28-37).

РЕЗЮМЕ

Гороховская Татьяна. Модель развития профессионально-педагогической компетентности преподавателей специальных дисциплин высших технических учебных заведений.

В статье представлено теоретическое обоснование содержания структурно-функциональной модели развития профессионально-педагогической компетентности преподавателей специальных дисциплин высших технических учебных заведений. Использование метода моделирования педагогических процессов позволило определить и охарактеризовать составляющие программно-целевого, теоретико-методологического, деятельностно-технологического, контрольно-результативного компонентов модели. Сделан вывод о том, что предложенная модель является динамической системой, направленной на непрерывное развитие исследуемой компетентности. Перспективы дальнейших научных поисков заключаются в экспериментальной проверке эффективности разработанной модели в условиях последипломного образования.

Ключевые слова: профессионально-педагогическая компетентность, высшее техническое учебное заведение, преподаватель, методологические подходы, модель, принципы, функции, педагогические условия, профессиональное развитие.

SUMMARY

Horokhivska Tetiana. Model for developing professional-pedagogical competence in lecturers of professional disciplines from technical universities.

The article presents a theoretical justification of the structure and content of the structural-functional model for developing professional-pedagogical competence in lecturers of professional disciplines from technical universities. The analyzed pedagogical experience and use of modelling of pedagogical processes, as one of the methods of cognition during research, have made it possible to determine programme- and target-related, theoretical and methodological, activity-oriented and technological, monitoring and result-oriented components of the structural-functional model. The article specifies that the programme- and target-related block of the model consists of goals and objectives of developing professional-pedagogical competence in lecturers of professional disciplines. The theoretical and methodological block encompasses methodological approaches, principles and functions, which serve as a foundation for developing the competence under study. The activity-oriented and technological block includes pedagogical conditions, professional programme, traditional and innovative forms of learning, pedagogical conditions, innovative methods of learning, tools, stages of the technology for developing professional-pedagogical competence in lecturers. At the same time, the article shows that development of professional-pedagogical competence involves gradual realization of the model (motivational and target-related, content-related, activity-oriented and procedural, reflexive and result-oriented components). It indicates that the monitoring and result-oriented block of the structural-functional model combines a component-based structure of developing professional-pedagogical competence in lecturers (cognitive and intellectual, personal and motivational, functional and technological, social and communicative, reflexive and regulative components), criteria (axiological and motivational, integrative and theoretical, activity-related and operational, personal and communicative, evaluative and reflexive), levels (adjustive, regulatory, productive, self-organizational) and final results. The article concludes that the proposed model is a dynamic system and acts as a tool of feedback aimed at continuing development of professional-pedagogical competence in lecturers of professional disciplines from technical universities. Further research should lie in determining the content of the technology for developing professional-pedagogical competence in lecturers of professional disciplines from technical universities under the conditions of postgraduate teacher training.

Key words: professional-pedagogical competence, lecturer, technical university, model, methodological approaches, principles, functions, pedagogical conditions, professional development.